

съобщавашъ тамошнитѣ произшествія“. Като ми казаха това, заклѣха ме. Следъ това ми дадоха 6 чифтета, три знака, единъ барутникъ отъ рогъ и ни казаха: „Ха сега да ви видиме! Слушаме, че валията на Дунавския вилаетъ е билъ къмъ Габрово. Макаръ и съ него и да има много хора и войски, да знаете всички да умрете, но безъ да обръщате внимание на никого, ще го нападнете, ще го уловите живъ и после ще го убиете. После ще нападнете конака на Търновския владика въ село Арнауткьой (Арбанаси), ще му отрѣжете главата и ще ни я изпратите. Паритѣ, които ще вземете, ще ги предадете въ комитетската каса. Ще се сдружите съ другитѣ войводи, които се намиратъ въ Котленския балканъ и паритѣ, които се намиратъ у тѣхъ, ще се предадатъ на войводата Панайотъ. Обаче, докато не забогатѣе комитетската каса чрезъ нападения и обири, и безъ наше уведомление, тая зима не ще воювате. Ще се съберете на Балкана, и следъ като всичкитѣ войводи отъ седемтѣ дружини внесатъ събранитѣ отъ тѣхъ пари на войводата Панайотъ, ще се приберете за празнуване въ Влашко, дето ще чакате настѣпването на пролѣтѣта.

Заедно съ това, ще пращате писма на първенцитѣ българи и ще имъ искате пари, На ония българи християни скжперници, отъ които ще искате пари, а не ви даватъ, ще имъ